

slag; ellers troer jeg ikke, at vi ville have undladt at formulere denne Uttring i Indstillingen. Hvis det iøvrigt skulde finde Understøttelse af Udvalget, tvivler jeg ikke om, at vi til 3die Behandling skulde kunne indhente det Forsømte.

Finantsministeren: Jeg vilde ikke have Noget at erindre imod, at en saadan Bestemmelse udtrykkelig tilføiedes; men det er maaskee ikke stricte fornødent, thi det kan maaskee siges at ligge allerede i § 5, naar det hedder, at Colonialraadet ikke maa befatte sig med Enkeltes Ansøgninger og Besværing, at, saafremt noget af Colonialraadets Medlemmer selv gjør denne Besværing til sin, saaledes som af Udvalget er paapeget og som der ogsaa staaer i Provindstalsstænderanordningen af 1834, en saadan Besværing kan da komme til Forhandling i Raadet. Haves der imidlertid i denne Henseende Tvivl eller Betænkkelighed, skal jeg for mit Vedkommende ikke erindre Noget imod, at det udtrykkelig tilføies, at Saadant kan skee.

Ordføreren: Den ærede næstsidste Talers Sagacitet har ikke sluffet ham; thi jeg vilde rigtignok paa Udvalgets Vegne have tilladt mig at fremføre, at den Bemærkning, som af Udvalget i den omhandlede af ham berørte Henseende var gjort, var bleven paaagtet, og man havde troet, at, naar Rettigheden blev indskrænket i Overensstemmelse med hvad Provindstalsstænderanordningen derom indeholdt, saa vilde der ikke kunne findes noget Betænkligt i at give et saadant Tillæg, Noget, som jo ogsaa finder Understøttelse i den høitagtede Finantsministers Uttring.

Da ingen Flere ønskede at ytre sig, gik man over til Afstemning, hvorved

Udkastets § 5, saalydende:

„Naar Colonialraadet maatte finde Anledning til at ønske nogen Forandring i Dernes Love eller Indretninger eller til at føre Besværing over den Raade, hvorpaa Lovene overholdes eller Indretningerne bestyres, kan samme gjøre skriftlige Forestillinger til Gouverneuren eller tilstille denne Embedsmand sine Andragender til Kongen. Dog bør Colonialraadet

ikke befatte sig med Enkeltes Ansøgninger og Besværing, men disse bør henvises til Kongen eller til vedkommende Øvrighed.“
vedtoges med 25 Stemmer mod 8.

Formanden: Jeg skal derefter sætte § 6 under Forhandling.

Stjerring: Det er blot en ganske ubetydelig Bemærkning, jeg har at gjøre ved § 6. I det andet Punktum staaer: „En Extract af disse Regnskaber skal ved Trykken bringes til offentlig Kundskab og i Afkrift tilstilles Gouverneuren, for af ham at befordres til Finantsministeriet.“ Jeg seer ikke, hvorfor ikke et Exemplar af disse Aftryk ligesaa godt burde indsendes til Finantsministeriet som en Afkrift; men maaskee Meningen er, at denne Afkrift skal tages først, og at den derefter skal befordres til Trykken; men det fremgaaer ikke tydeligt af Ordene.

Ordføreren: Det forekommer Udvalget, som den 6te Paragraph ikke godt lader sig forene med det Forslag, som de 6 Herrer have stillet under § 24 l. Den her omhandlede Paragraph lyder jo saaledes: „Det tilkommer Colonialraadet at foranstalte samtlige Communal-Regnskabers Revision, samt at afgive endelig Decision paa samme;“ medens det under § 24 l er foreslaaet: „De coloniale Hovedregnskaber foranstaltes reviderede af Colonialraadet; den endelige Decision er underlagt Finantsministeriet.“ Vi troe ikke, at disse to Bestemmelser lade sig forene. Det er uden tvivl skeet, hvad der jo ogsaa, efter hvad den ærede Ordfører for de 6 Forslagsstillere har anført, er oplyst, fordi det ikke blot var meget udskyldeligt, men ogsaa meget let kunde hænde, at med den Hurtighed, hvormed det blev anseet nødvendigt at fremme disse Endringsforslag, kunde der let indsnige sig en saadan Uoverensstemmelse, og det er altsaa ingenlunde for at bebreide de Herrer Forslagsstillere Noget, at jeg gjør opmærksom derpaa, men alene for at overlade til Deres nærmere Skjøn, om ikke en saadan Uoverensstemmelse som den af mig antydede finder Sted. Naar Colonialraadet skal foranstalte samtlige Communal-Regnskabers Revision og afgive endelig Decision paa samme, saa kan det neppe dermed